

[Poul Nødgaard]

samme. Hvis partierne endelig skulle lave dette vanvittige forslag, så kunne man da bare sige: Kommuner under 10.000 indbyggere må skyde 2 mio. kr. ind, og kommuner med mellem 10.000 og 50.000 så og så mange penge. Så var der da en vis rimelighed i det. Men det her er så uigennemtænkt, som noget overhovedet kan være, og det tror jeg også fru Lone Dybkjær inderst inde godt vil indrømme.

Så er jeg meget glad for, at det blev sagt – og jeg roser egentlig fru Lone Dybkjær for hendes ærlighed – at når de 10 mio. kr. er brugt op i kommunerne, så bliver de bare udvidet med x antal mio. kr., alt efter hvordan det passer de forskellige socialistiske kommuner. Det er sagt her fra denne talerstol. De vil have tallet udvidet. Jeg går ud fra, at de bare ringer ind på fru Lone Dybkjærs telefonsvarer og beder om, hvor mange millioner kroner de vil have ekstra. Det er i realiteten det, der blev sagt. Det blev sagt, og det synes jeg er vældig fint.

Og så vil jeg godt lige sige en ting om samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor. Man kan tydeligt høre, at fru Lone Dybkjær ikke har spor føling med, hvad der foregår i en kommune i Danmark. I den kommune, hvor jeg selv er med i bystyret, dér har vi et meget, meget tæt samarbejde mellem kommunen og erhvervslivet. Vi har en erhvervschef, vi laver en lang række ting, som gør det betydeligt lettere for vores erhvervsliv. Vi støtter dem, vi plejer dem, vi passer på dem, og vi vil gerne have nye virksomheder til.

Så lad være at komme og sige, at der ikke er noget samarbejde mellem disse to sektorer. Det er – ja, jeg ved ikke, hvilket udtryk jeg må bruge, jeg skal hele tiden passe på udtrykkene – men jeg synes, det er alt for galt at sige sådan noget. Jeg havde et andet udtryk, der var stærkere, men det må jeg jo ikke bruge her. (*Munterhed*).

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Det var godt!

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var fru Lone Dybkjærs bemærkning om søm og skokrem, som fik mig herop. Jeg tror faktisk ikke, så mange kommuner vil gøre det. Og hvis de ville gøre det, så ville de nok hurtigt finde ud af, at det ikke var så smart. Altså der

kan komme en grænse for, hvad selv kommuner vil deltage i.

Men der er noget, der er meget mere bekymrende for mig, og det er, at man kan komme ud for, at kommunerne nu vil til at drive byfornylselskaber i hele Østeuropa med statsstøtte fra den pulje af midler, som findes til Østhjælpen. Det er de sociale boligselskaber godt i gang med, og det er i meget stærk konkurrence med danske byggevirksomheder.

Noget andet, som vi kan tænke os vil komme, er, at man vil til at eksportere f.eks. ejendomsadministration eller meget andet, som de sociale boligselskaber mener de er så gode til. Det er jo fastslået, at der må ikke være lejerpenge i den slags selskaber. Det, man kan opnå nu, er at få kommunale penge derind i stedet for, og så er det i og for sig ligegyldigt, for det er jo så alle borgernes penge; før var det bare lejernes penge. Det er den slags ting i dette forslag, som gør, at vi i Fremskridtspartiet er enormt bekymrede for, hvad det kan føre til med årene.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Nu er hr. Poul Nødgaard jo en stor skuespiller, og derfor er det da spændende at høre hr. Poul Nødgaard svinge sig rundt i de ideologiske gynger. Altså den med, at de socialistiske kommuner i Danmark vil nu gøre sådan og sådan – jeg ved ikke, hvor mange socialistiske kommuner der faktisk er i Danmark.

Jeg var ved ikke at lade mig provokere af hr. Poul Nødgaard, men eftersom det blev fulgt op af hr. Poul Nødgaard, følte jeg, at jeg var nødt til at gå herop og sige, at den monopolisering af det borgerlige, som hr. Poul Nødgaard tog fat på, vil vi meget gerne have os frabedt. Jeg må sige, at hvis dette forslag er det forslag, der adskiller de borgerlige fra de ikkeborgerlige, så ser det lidt sølle ud for borgerligheden i Danmark. Jeg vil påstå, at Fremskridtspartiet er langt mere uborgerligt end det borgerlige Danmark med sin anarkistiske politik på en lang række områder.

Det er et spørgsmål om snusfornuft. Det er et spørgsmål om, at man skal sikre sig, at den viden og den ekspertise, der findes i det offentlige, i samarbejde med det private bliver udnyttet bedst muligt. Og jeg kan ikke forstå, at det borgerlige Danmark skulle se det som, at